

Vánoční rýmování

Na Souňovském dvoře - mají pěkné oře.

Stojí si tam ve stáji a vesele frkají.

Ať je léto nebo zima, v ohradě je jim vždy prima.

Běhají a dovádí, někdy se dost předvádí.

Když si koně osedláme, velkou radost z něho máme.

Ať už kluše nebo cválá, poslouží mu k tomu hala.

Velký kruh či zastavení pro nikoho problém není.

Nebrečím, že jsem zas slít, vždyť s úsměvem jde všechno líp.

Plnou pusou pisku mám, těší mě, že nejsem sám.

Znáte naše koníčky a závislé lidičky?

Představíme vám je vkrátku, začnem pěkně od začátku.

Barley cválá, jen to fičí. „Drž se Kiki!“ Iva křičí.

Táta stojí, ruce spíná. „Barley zastav...“ prosí Týna.

Sofie je černá dáma, Monika ji zvládá sama.

Obě plné elánu jezdí brzy po ránu.

Font'u mají jezdci rádi, když se zrovna nepředvádí.

Zuzka, Terka, ty už vědí, jak náš písek všude svědí.

Fatru jsme tu měli krátce, smutno je teď po ní Hance.

Pořád na ni vzpomíná. „Fatra byla jediná!“

Sáruška je malý poník, duchem je však velký koník.

Šárka si ji osedlá - se sedlem i bez sedla.

Když pak někdy zlobí Sára, poradí si naše Bára?

Sany už je starší paní, spousta dětí jezdí na ní.

Třeba holky Novákovy za Sany vždy rády chodí.

Také Terka s Matějem vyjedou si na ní ven.

Florinka nám radost dělá, na zkouškách se předváděla.

Nejvíc bodů dostala, a tak zkoušky vyhrála.

Monty, to je malý pán, když si kráčí osedlán.

Terezka ho hravě zvládá - chodí, kluše, vysedává.

Falaris je naše hvězda, jen tak něco se jí nezdá.

Chvilí v klidu nepostojí, většinou se všeho bojí.

Markýz je náš krasavec. Kartáč, hřeben – to je věc!

Při práci si šetří síly, nechce jít dolů s kily.

Když se mu skok podaří, Anička jen zazáří.

Naděje je klisna kinská, po Lidušce se jí stýská.

V bahýnku si lebedí, bílá se k ní nehodí.

Hřebec Nikon, to je třída - nad překážkou žádná bída.

Věříme, že právě on bude jednou šampion.

A co dále ve dvoře? Potkáte zde ohaře.

Korinka se jmenuje, s Filipkem tu laškuje.

Filípek je kočka hbitá, ve stáji nám myši chytá.

A pak další lidičky. Znáte naše babičky?

Jedna babča peče, vaří, ať se nám tu dobře daří.

Druhá ryje, okopává, Matýsek jí napomáhá.

Matýsek je dítko milé, někdy ale pěkně čilé.

Otočí se, už je pryč. Kde je ten kluk a kde mám rýč?

Třetí líčí, maluje, všechno to tu zkrášluje.

Díky ní náš statek svítí jak na louce žluté kvítí.

Koní, těch se nehrozí, občas se i povozí.

Už jen Pepa s Ivetou, kteří statku šéfují.

O koně se starají, času nazbyt nemají.

Iveta tu děti učí, někdy do nich trochu hučí.

Paty dolů, rovně sed'! Velký kruh, pak přímo jed'!

Mladé koně rajtuje, při tom si dost užije.

Pepa učí dětičky, jak vyčistit koníčky.

Jak pak na ně nasednout, držet se a nespadnout.

Dětem se dost věnuje, většinou je lonžuje.

Na koně si rád sám sedne, pak se z toho dva dny nehne ☺.

„S úsměvem do sedla.“

Nejen do sedla, ale i do nového roku 2013 Vám všem přeje

JK Souňovský dvůr.